

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců JUDr. Faisala Husseiniho a JUDr. Mariana Kokeše ve věci

žalobkyně: M. H.
proti
žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně
sídlem Moravské nám. 1/1, 602 00 Brno

za účasti: 1) J. K.
2) V. K.
obě zastoupeny advokátem Mgr. Davidem Vaníčkem, Ph.D.
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 3. 2020, č. j. ZKI BR-O-87/1021/2019-15,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se u Katastrálního úřadu pro Vysočinu (dále jen „katastrální úřad“ nebo „správní orgán prvního stupně“) domáhala provedení opravy chyby v katastrálním operátu

spočívající ve změně zákresu, tedy geometrického a polohového určení, severovýchodní části obvodu budovy č. p. X v k. ú. P., ale především s tím související změny zákresu hranice mezi pozemky parc. č. XA a parc. č. XB v k. ú. P. (všechny zde uvedené nemovitosti jsou zapsány v k. ú. P.) podle geometrického plánu č. 4418-292/2014. Tento požadavek odůvodnila zejména tím, že severovýchodní roh domu č. p. X, což odpovídá v katastrální mapě podrobnému bodu č. 370-658, je v současné platné mapě posunut severozápadním směrem a jeho vzdálenost od hranice mezi výše uvedenými pozemky neodpovídá měřené délce 1,68 m uvedené v polním náčrtu č. 351 z technickohospodářského mapování z let 1979 až 1983.

2. Žalobou podanou u krajského soudu žalobkyně brojí proti výše označenému rozhodnutí, kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobkyně proti rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 22. 10. 2019, sp. zn. OR-842/2018-304-42, kterým ve *výroku I.* nevyhověl nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky parc. č. XA a parc. č. XB v souboru geodetických informací katastrálního operátu pro k. ú. P. Katastrální úřad dále ve *výroku II.* konstatoval, že geometrické a polohové určení hranice mezi pozemkem parc. č. X na straně jedné a pozemkem parc. č. XB na straně druhé v souboru geodetických informací katastrálního operátu pro k. ú. P. zůstává nadále beze změny zobrazeno jakožto spojnice podrobných bodů č. 370-609, 370-660, 370-670, 370-669 a 370-631. A ve *výroku III.* uvedl, že obvod budovy č. p. X, která je součástí pozemku p. č. XB v souboru geodetických informací katastrálního operátu pro k. ú. P., zůstává nadále beze změny definován podrobnými body č. 3005-179, 370-663, 370-662, 370-657, 370-658, 370-659, 370-660 a 370-609. Žalovaný částečně změnil rozhodnutí katastrálního úřadu tak, že do záhlaví rozhodnutí doplnil označení účastníků řízení, ve zbytku rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil.
3. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že ve shodě s katastrálním úřadem nezjistil naplnění podmínek § 36 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon) – dále jen „katastrální zákon“ – a neshledal důvody k provedení opravy chyby v katastrálním operátu.

II. Stručné shrnutí argumentů obsažených v žalobě a dalších podání ve věci

4. Ve včas podané žalobě žalobkyně navrhla soudu, aby rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
5. Žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, nepřesvědčivé a nezákonné.
6. Žalobkyně je toho názoru, že napadené rozhodnutí je chybné, jelikož je zde dán jednoznačný rozpor mezi délkami určenými ze souřadnic a délkami zjištěnými z polního náčrtu č. 351 ze srpna 1980, což bylo správním orgánům neustále v rámci jednotlivých vyjádření předkládáno, ale ani jeden správní orgán na nic z toho nereagoval.
7. Žalobkyně má tvrzení žalovaného za nepřesvědčivé. Nejsou dle jejího názoru v souladu se správním spisem, katastrální úřad disponuje jednoznačnými důkazy o tom, co a jak má v předmětné lokalitě být v rámci katastrální evidence evidováno a že chybná evidence vznikla v důsledku zřejmého omylu – je jednoznačně seznatelný a způsobený lidským činitelem. V případě, že situace nevznikla zřejmým omylem, je naprosto nezbytné uvést konkrétně jakým a předložit pro to jednoznačné důkazy. V opačném případě je takové rozhodnutí nezákonné, nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodu.

III. Vyjádření žalovaného a osob zúčastněných na řízení k žalobě a replika žalobkyně

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předem konstatuje, že žalobní námitky se povětšinou shodují s odvolacími námitkami, se kterými se již v napadeném rozhodnutí vypořádal, proto na své rozhodnutí v detailech odkázal. Ani Český úřad zeměměřický a katastrální po prošetření podaného podnětu neshledal důvody pro zahájení přezkumného řízení, neboť rozhodnutí žalovaného nevykazovalo vady, které by zakládaly důvodnou pochybnost o souladu s právními předpisy.
9. Co se týká nevypořádání se námitek uvedených v odvolání žalobkyně ze dne 19. 11. 2019 v odvolacím řízení, je žalovaný toho názoru, že se vzhledem k obsáhlému podání (tj. 29 stran odvolání) vypořádal s námitkami jako s celkem a uvedl důvody, proč se podrobněji nezabýval rozsáhlou konfrontací týkající se vyjádření k jednotlivým odstavcům a tabulkám uvedeným v rozhodnutí katastrálního úřadu. Ostatně takové vypořádání námitek u obsáhlých podání připouští i judikatura (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008-130; všechna zde uvedená rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).
10. Dále žalovaný uvedl, že polní náčrt č. 351 a seznam souřadnic podrobných bodů označený jako záznam podrobného měření změn č. 370, jsou uloženy v dokumentaci katastrálního úřadu a jako výsledky technickohospodářského mapování a jsou obsahem katastrálního operátu. Mezi těmito dvěma výsledky technickohospodářského mapování je rozpor, neboť podle seznamu souřadnic lze získat jedno zobrazení severovýchodní části budovy č. p. X, která je součástí pozemku parc. č. XB, a podle polního náčrtu č. 351 lze získat (vypočítat) dokonce dvě různá zobrazení. O rozporu mezi podklady z technickohospodářského mapování, které se týkají severovýchodní části obvodu budovy č. p. X, rovněž svědčí zjištění žalovaného uvedená v žalobou napadeném rozhodnutí. Z důvodu rozporu mezi podklady z technickohospodářského mapování existuje pochybnost o tom, jaké údaje katastru ohledně severovýchodní části obvodu budovy č. p. X jsou správné, a proto se nemůže jednat o chybu v údajích katastru ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, tj. o chybu vzniklou zřejmým omylem.
11. Žalovaný zdůrazňuje, že institut opravy chyby v katastrálním operátu slouží k uvedení údajů katastru nemovitostí do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Co se týká zobrazení hranice mezi pozemky parc. č. XA a parc. č. XB v dnes platné katastrální mapě, tak toto je v souladu s uloženými podklady u katastrálního úřadu, tj. polním náčrtem č. 21 ze čtyřicátých let 20. století. Zobrazení severovýchodní části obvodu budovy čp. X v nyní platné katastrální mapě je v souladu se seznamem souřadnic podrobných bodů z technickohospodářského mapování, tj. záznam podrobného měření změn č. 370, ale není v souladu s polním náčrtem č. 354 z technickohospodářského mapování. Oba podklady z technickohospodářského mapování jsou uloženy v dokumentaci katastrálního úřadu a současně jsou ve vzájemném rozporu. Z uvedeného lze rovněž usoudit, že se v daném případě nemůže jednat o chybu v údajích katastru vzniklou zřejmým omylem. Namítaný posun souvisí s porovnáním evidovaného geometrického polohového určení nemovitostí v předmětné lokalitě s jeho faktickým stavem v terénu, což je možné seznat ze zeměměřické činnosti z posledních let, např. geometrického plánu č. 4397-149/2014 uloženého ve spise katastrálního úřadu sp. zn. OR-842/2018-304 pod poř. č. 50 nebo geometrického plánu č. 4418-292/2014 uloženého ve spise katastrálního úřadu pod poř. č. 7. Ovšem nesoulad mezi evidovaným stavem v katastru a faktickým stavem v terénu nelze považovat za chybný

údaj katastru ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, tedy za chybu vzniklou zřejmým omylem, jak lze také dovodit z ustálené judikatury správních soudů.

12. Žalovaný z výše uvedených důvodů soudu navrhl, aby žalobu jako nedůvodnou zamítl.
13. Osoby zúčastněné na řízení rovněž soudu navrhly, aby žalobu zamítl. Ve svém vyjádření uvedly, že jako vlastníci spoluvlastnických podílů na dotčených pozemcích (resp. nemovitostech) vyjadřují svůj výslovný nesouhlas s průběhem hranic tak, jak jsou tvrzeny ze strany žalobkyně, jakož i se situací nastíněnou v geometrickém plánu, který předložila žalobkyně a dle kterého požaduje napravit údajný chybný stav evidovaný v katastru nemovitostí. Z tohoto důvodu je tak vyloučena možnost opravy dle § 44 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška) – dále jen „katastrální vyhláška“ – a je možné uvažovat pouze nad opravou ve smyslu § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, tudíž by muselo v daném případě dojít ke zřejmému omylu při vedení a obnově katastru, ke kterému však v daném případě nedošlo.
14. V replice žalobkyně uvedla, že má stále za to, že žalovaný nevychází z kompletních informací, kterými disponuje. Žalobkyně zdůraznila, že konstrukční oměrné míry severních zdí domu č. p. X a další oměrné míry tak, jak byly při místním šetření a měření v srpnu 1980 naměřené, jednoznačně odpovídají hodnotám, které jsou v terénu i v současné době, což jednoznačně dokazuje např. geometrický plán č. 4037-256/2011 ze dne 15. 8. 2011, který byl přílohou vyjádření žalobkyně ze dne 11. 10. 2019. Současně to znamená, že v rámci místního šetření a měření v srpnu roku 1980 bylo neoddiskutovatelně postupováno podle tehdy platných zákonů, tedy v rámci reambulace byl v terénu šetřen skutečný stav. Přesto je v platné katastrální evidenci předmětná lokalita evidovaná jednoznačně chybně, tj. s posunem cca 1 m směrem na západ. Vznik chybně evidovaného stavu předmětné lokality v platné katastrální evidenci v průběhu řízení před správními orgány byl stále odůvodňován a byly žalobkyní předkládány pro to i důkazy, ovšem správní orgány na uvedené vůbec nereagovaly.

IV. Posouzení věci soudem

15. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí správního orgánu prvního stupně včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná** (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O žalobě soud rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. s. ř. s.
16. Předně se soud zabýval žalobní námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Bylo by totiž předčasné zabývat se právním posouzením věci samé, pokud by bylo napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné. Námitku nepřezkoumatelnosti soud neshledal důvodnou a přílehlavou. Napadené rozhodnutí je dle soudu srozumitelné, strukturované a ve sporných otázkách dostatečně odůvodněné. Žalovaný reagoval na všechny podstatné aspekty projednávané věci a relevantní námitky, které ve správním řízení žalobkyně vznesla. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí prezentoval odlišný názor od názoru žalobkyně, který řádně zdůvodnil, čímž se s námitkami žalobkyně vypořádal jako s celkem. Napadené rozhodnutí obsahuje rozbor a zhodnocení podkladů rozhodnutí, úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení skutkového stavu, při výkladu právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení, jakož i to, proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí. V projednávané věci rozhodnutí žalovaného vadou nepřezkoumatelnosti netrpí, neboť je zřejmé, z jakého zjištěného stavu

věci žalovaný vycházel a jak jej právně posoudil; hodnocení správnosti a úplnosti skutkových a právních úvah, na kterých žalovaný poté své rozhodnutí založil, je již otázkou zákonnosti. Napadené rozhodnutí proto není nepřezkoumatelné, a to ať už z důvodu nesrozumitelnosti, pro nedostatek důvodů ani pro vnitřní rozpornost.

17. V nyní projednávané věci je stěžejní otázkou, zda měl katastrální úřad provést opravu katastrálního operátu na návrh žalobkyně k opravení zřejmého omylu. Žalobkyně se žádostí o odstranění zřejmého omylu domáhala napravení nesouladu zapsaného stavu se skutečným stavem.
18. Podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona platí, že „[n]a písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.“.
19. Dle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky platí, že „[c]hybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení, číslo parcely, údaj o právu, upozornění, druh pozemku, způsob ochrany nemovitosti, způsob využití nemovitosti, údaj o budově včetně údaje o její dočasnosti, údaj o jednotce, cenový údaj a údaj pro daňové účely katastrální úřad opraví na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.“.
20. Dle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky platí, že „[c]hybné geometrické a polohové určení, které vzniklo nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, nejde-li o případy podle odstavce 2, opraví katastrální úřad na základě a) výsledku zeměměřických činností, který je využíván pro vyznačení příslušného předmětu polohopisu do katastrální mapy, a b) písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna.“.
21. Při zápisu do katastru nemovitostí mohou v zásadě vznikat dva typy nesouladů – technický a právní. Technický nesoulad spočívá v technické chybě, která vznikla při provádění zápisu do katastru nemovitostí – zapsaný stav neodpovídá podkladům, na jejichž základě byl proveden. Naopak právní nesoulad spočívá ve sporu o to, zda podklady, na základě kterých byl zápis do katastru proveden, odpovídají skutkové a právní realitě. Z uvedeného vyplývá, že opravou zřejmého omylu lze řešit pouze nesoulad technický, čemuž odpovídá i judikatura Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27), a nesoulad, na kterém panuje mezi vlastníky všech dotčených pozemků shoda (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134). Právní nesoulad je pak možné řešit postupem dle § 1028 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník ve znění pozdějších předpisů, případně žalobou na určení vlastnictví.
22. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně podala návrh na opravu chybného údaje v katastru nemovitostí – oměrné míry severních obvodových zdí domu č. p. X na pozemku parc. č. XB a polohové určení severovýchodního rohu domu č. p. X v kolmici na západ. Hranice pozemku parc. č. XA neodpovídají dle návrhu žalobkyně poslednímu podkladu z něhož vzešla současná digitální katastrální mapa, která vznikla pouhým přepracováním dosavadního souboru geodetických informací, tj. neodpovídá v rámci evidence nemovitostí v roce 1980 v dané lokalitě poslednímu šetření a měření

zaznamenanému do náčrtu č. 324 ze srpna roku 1980, jež bylo podkladem pro vznik mapy evidence nemovitostí. Podkladem pro opravu měl být geometrický plán z 19. 9. 2014, č. 4418-292/2014. Žalobkyně navrhla, aby byly souřadnice bodu č. 370-658 nahrazeny souřadnicemi bodu č. 4037-7, souřadnice bodu č. 370-659 nahrazeny souřadnicemi bodu č. 4391-7, souřadnice bodu č. 370-660 nahrazeny souřadnicemi bodu č. 5, souřadnice bodu č. 370-669 nahrazeny souřadnicemi bodu č. 13, souřadnice bodu č. 370-670 nahrazeny souřadnicemi bodu č. 15. Tím bude dosaženo souladu s podkladovými daty, tj. se stavem posledního šetření a měření v roce 1980, zaznamenaného do náčrtu č. 354, tzn. i se stavem ze šetření a měření v roce 1942 zaznamenaného do polního náčrtu č. 26, který byl podkladem měření v roce 1980, tj. jak tomu ještě bylo před digitalizací dat přepracováním souboru dosavadních geodetických informací, kterou se některé původní vzdálenosti změnily. S návrhem na provedení oprav vyslovily osoby zúčastněné na tomto řízení nesouhlas, jakožto vlastníci sousedního pozemku, jehož hranice měla být opravena.

23. Jak bylo již výše uvedeno, z judikatury, na kterou ve svém rozhodnutí odkázal i katastrální úřad, vyplývá, že katastrální úřad je povinen opravit pouze takové údaje, které jsou chybné v důsledku zřejmého omylu – musí existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin (viz již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015-27). A jak uvedl žalovaný „[v] případě geometrického a polohového určení severovýchodní části budovy čp. X, zjistil odvolací orgán rozpor mezi podklady uloženými v dokumentaci katastrálního úřadu, a to polním náčrtem č. 351 z technickohospodářské mapy a seznamem souřadnic podrobných bodů taktéž z technickohospodářské mapy. Zatímco v případě porovnání délek určených ze souřadnic podrobných bodů v digitální katastrální mapě s délkami odsunutými z analogové katastrální mapy platné před obnovou přepracováním, tj. původní mapa evidence nemovitostí vznikla ze souřadnic podrobných bodů z technickohospodářské mapy, nebylo zjištěno překročení mezního rozdílu délky u_d u porovnávaných délek, tak v případě porovnání délek určených ze souřadnic podrobných bodů v digitální katastrální mapě s délkami zjištěnými z polního náčrtu č. 351 bylo zjištěno překročení mezního rozdílu délky u_d v jednom případě, což svědčí o rozporu mezi podklady z technickohospodářské mapy, tedy polním náčrtem č. 351 a seznamem souřadnic podrobných bodů. Z výše uvedeného lze dovodit, že existuje pochybnost o správnosti údaje, který má být zapsán v katastru v případě geometrického a polohového určení severovýchodní části budovy čp. X. Za chybu vzniklou zřejmým omylem totiž nemůže být považován stav, kdy není jasné, jakým správným údajem má být chybný údaj nahrazen.“ (viz str. 7 napadeného rozhodnutí). Z logiky věci vyplývá, že pokud není možné určit správný údaj, nejedná se o zřejmý omyl, není totiž na první pohled zřejmé správné řešení. Nelze proto přisvědčit námitce, že jde jednoznačně o zřejmý omyl (seznatelný a způsobený lidským činitelem), není postaveno najisto, který z údajů je správný.
24. Správní orgány nemohly využít ani druhé možnosti opravy, a to dle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, jelikož na umístění hranice mezi pozemky parc. č. XA a č. XB nepanuje shoda jejich vlastníků (žalobkyně a osob zúčastněných na řízení).
25. Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku zdůraznil, že katastrální úřad nemůže vybočit ze své evidenční role. Katastrální úřad může v řízení o opravě chyby katastru provádět toliko základní jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin, ale nemůže řešit sporné otázky. Právě o takovou spornou otázku jde, pokud není shoda mezi vlastníky sousedících pozemků o průběhu hranic mezi pozemky za situace, že z listin, které má katastrální úřad k dispozici jednoznačně nevyplývá „správné“ umístění této

hranice. Ve shodě se správními orgány soud uvádí, že bez souhlasu všech vlastníků dotčených pozemků nelze geometrické a polohové určení nemovitosti opravit postupem dle § 36 katastrálního zákona a § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Ovšem právě o takovou opravu geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky parc. č. XA a č. XB žalobkyně usilovala. Správní orgány tedy nepochybily, když odmítly opravu zápisu v katastru nemovitostí provést. Jak bylo již výše vylíčeno, nelze opravit zapsaný stav na základě posouzení listin katastrálním úřadem, pokud na něm mezi všemi zúčastněnými osobami nepanuje shoda.

26. Dále nelze souhlasit ani s námitkou žalobkyně, že měl správní orgán uvést, k jakému omylu došlo, když nešlo o zřejmý omyl. Takovou povinnost správní orgány při zdůvodnění rozhodnutí o nevyhovění návrhu na opravu zřejmého omylu neměly, dostatečně odůvodnily, proč se o zřejmý omyl nejedná. Ostatně žalobkyně neuspěla ani s žalobou na určení vlastnictví u Okresního soudu v Pelhřimově (viz rozsudek ze dne 16. 9. 2016, č. j. 1 C 243/2014-854) a Krajského soudu v Českých Budějovicích (viz rozsudek ze dne 23. 11. 2017, č. j. 15 Co 614/2016-843). Civilní soudy tedy již osvědčily stav zapsaný v katastru nemovitostí.
27. Katastrální úřad a žalovaný skutečnost, že dotčené oměrné míry neodpovídají délkám vypočteným ze souřadnic, nepopírají. Zdůrazňují však, že jde o rozporné údaje, které bez souhlasu všech zúčastněných stran nelze opravit, a H o zřejmý omyl dle § 36 katastrálního zákona. Ve shodě se správními orgány soud uvádí, že bez souhlasu všech vlastníků dotčených pozemků nelze geometrické a polohové určení nemovitosti opravit postupem dle § 36 katastrálního zákona a § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Ovšem právě o takovou opravu geometrického a polohového určení hranice mezi pozemky parc. č. XA a č. XB žalobkyně usilovala. Námitka stran nevypořádání se s rozporem mezi oměrnými mírami a délkami ze souřadnic je tedy nedůvodná.
28. K námitce žalobkyně, že správní orgány nevycházely z kompletních informací, soud uvádí, že s odkazy na geometrické plány, na které žalobkyně odkazuje i ve svých podáních soudu, se katastrální úřad vypořádal ve svém rozhodnutí, kde uvedl, že „*nesplňují požadavky § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, nejedná se o původní výsledek zeměměřičské činnosti, tak jak je definován v § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky. [...] Uvedené geometrické plány byly vyhotoveny odborně způsobilou osobou k výkonu zeměměřičské činnosti, jako výsledek zeměměřičské činnosti dle § 3 odst. 1 zák. č. 200/1994 Sb., o zeměměřičství a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, v platném znění, ale nebyly katastrálnímu úřadu předloženy jako neoddělitelná součást listiny, podle které má být proveden zápis do katastru nemovitostí.*“. Nelze tak přisvědčit námitce žalobkyně, že se správní orgány nedostatečně vypořádaly se všemi materiály, které měly k dispozici pro posouzení správnosti stávajícího zápisu v katastru nemovitostí.
29. Soud lidsky chápe nepříjemnost nastalé situace, avšak řízení o odstranění zřejmého omylu nemohlo vést k žalobkyní požadovanému výsledku, tím spíše, když nepanuje mezi ní a osobami zúčastněnými na řízení shoda o průběhu hranice mezi jejich pozemky. Soud se proto ztotožnil se závěrem správních orgánů, že nemohly přistoupit k provedení opravy chyby, která je sporná, na základě vlastního uvážení.

V. Závěr a náklady řízení

30. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.

31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení.
32. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.
33. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, současně pak neshledal důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30. května 2022

JUDr. Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu